

se spanja wotuczischi hižom domach Snjesowe wobliczo s horzym nutrynym modlenjom pytali, smy nětko na přenim ranju noweho lěta sašo tu w Snjesowej swjatnicy sjeno- czeni, so bychmy hromadze to lube nowe lěto s Božej službu sapočeli a poswjecili; pschetož wscho Bože stworjenje, potajkim tež nowe lěto, ma šo swjeciz psches Bože słowo a psches modlitwu. Kaš nusne je tutele nowolětowe poswjecjenje! My žadny njewěmy, shto w tym nowym lěcze na naš čaša. Jedny džen móže tak wjele boloscze a frudžby w šebi potajiz, so sa žyłe žiwjenje wjazy móžno njeje, jeho ranu sahojiz. A shto czežkeho móže hašle žyłe lěto, to je, 365 abo 366 dnjow w šebi šhowacz! Tu móhlo šo wutrobje saštyšacz. Ale, moji lubi, dowěrmy šo naschemu šmilnemu Bohu a Šbóžnikej. Wón je dariczel a knješ tež tuteho noweho lěta. Haj:

O narodžene džěczatko,
 Kašch luby šłódki Jesužo,
 Šsy nowe lěto pschinješš šam
 Tym wuswolonym ššesšč'janam!
 Ty dawasch prawu wješekosšč
 Tym šwojim, mēr a troschta dosšč.
 Šhto rudžisch šo, o wutroba?
 Šlaj, Jesuž wjele šboža da.

Dženša, na dnju noweho lěta, na wošnym dnju po šwojim narodže, bu džěczatko Jesuž po šakonju wobřšane a pschi tym, kaž w lubym štarym šczenju noweho lěta rěka, bu „jeho mjeno Jesuž narješnjene, kotrež mjenowane běšche wot jandžela, přjedy dnyžli wón šo we macžernym žiwocze podjaš bē.“ (Luk. 2, 21.) Psches to šteji jako šłote napišmo nad wrotami noweho lěta to drohe, troschtne mjeno Jesuž napišane. Tute mjeno ma na šebi, kaž je wěšcze wam wschitkim s přenjeho štawa šczeniša šwjateho Mattheja snate: „Wón budže šwój lud šbóžny cžinicž wot jich hrěchow.“ Tuteho mjena šo we wěrje džeržo postupujmy štroschtne po drošy noweho lěta! S tutym mjenom we wutrobje móžemy to frute dowěrjenje mēčž, šo nam nowe lěto woprawdže a šawěrnyje ničžo druhe njepschinješše, dnyžli shtož dnybi nam šššchemu šlužicž.

We wutrobnyym dowěrjenju na hnady pošnu móž Jesužoweho mjena čžu nětko tebi, ty moja lubowana wošada,